

de andre 13 Medlemmer — det ene Medlem var jo borte, ellers vilde der have været 14 andre. Der var ingen Uenighed den Gang indenfor Udvalget om at indstille det Forslag, som nu ligger paa det høje Landstings Bord, til Folketingets Vedtagelse, og det er jo ogsaa blevet vedtaget i Folketinget med Højres Stemmer. Jeg ved nok, at et Par af Højres Medlemmer til Slutning stemte imod; men Gruppen som Helhed, Gruppens Flertal stemte dog for Lovforslaget. Nu hører jeg, at det er Højres Mening her at stille Forslag om, at Lovforslaget skal henvises til Udvalg, og det er jo Skik i det høje Ting, en Skik, som jeg som Landstingsmand meget vel kender, at naar et saadant Forslag stilles, følger alle Grupper sig derefter. Dette gør, at jeg ikke har saa megen Anledning til at dvæle ved de Enkeltheder, som er nævnte af det ærede Medlem. Naar han bebrejder Forslaget det, at Tjenestemændene er delte i to Grupper, dem, der er ansatte i Byerne, København, Frederiksberg, Købstæder og bymæssige Bebyggelser, og dem, der er paa Landet, og siger, at man maatte hellere have fulgt Lønningslovenes 4 Klasser, saa vil jeg kun gerne derom sige, at det oprindelige Forslag havde ikke denne Deling, og det af den Grund, at alt for udviklede Bestemmelser syntes mig egentlig uforenelige med selve Lovforslagets Teknik, Natur og Omfang. Derfor vil jeg ogsaa gerne fraraade, at man nu skulde gaa til en endnu større Inddeling, nemlig Lønningslovenes 4 Klasser, og derved endnu mere vanskeliggøre det for Administrationen at faa Dyrtidshjælpen uddelt i forsvarlig Tid. Dette og lignende Spørgsmaal vil man jo kunne forhandle i det Udvalg, som altsaa ventes nedsat — jeg har jo ingen Mening om, hvorvidt man vil nedsætte Udvalg eller ikke —, men naar det ærede Medlem gik imod den Betragtning, der baade var fremført af den ærede Ørdfører for Partiet Venstre (J. Pedersen) og af mig, nemlig at man ikke skulde vække Forhaabninger, og sagde, at allerede Regeringsforslaget havde jo vakt Forhaabninger, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at de ved Regeringsforslaget vakte Forhaabninger er i Virkeligheden dræbte af Folketingets Forslag. Og hvad vil det saa egentlig nytte Højre her i Salen at komme med nye Forslag, hvis Højre ikke er vis paa at kunne sætte dem igennem? Efter hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, der repræsenterer Partiet Venstre her i Salen, det ærede 5te Med-

lem for 6te Kreds (J. Pedersen), synes der jo ikke at være nogen synderlig Udsigt til Forhandling. Jeg derimod fra min Side skal erklære mig villig til Forhandling. Det er jo indlysende, at naar jeg har forelagt et Forslag, som paa adskillige Punkter var heldigere for Tjenestemændene end det, der nu er blevet vedtaget, kan jeg ingeniunde afvise en Forhandling. Jeg vilde ogsaa gerne være med til at udvide Rammen; men paa den anden Side, hvis Højrepartiet ikke er sikker paa at kunne gennemføre noget saadant, maa man dog fraraade at vække nye Forhaabninger, og det har jo ogsaa været Meningen i Folketinget. Det viser sig gennem Udvalgets Forhandlinger, at man tilstræbte at faa Enighed mellem alle politiske Partier om denne Sag for ikke at gøre den til en politisk Stridssag. Det har jeg ogsaa i høj Grad medvirket til; men saaledes som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) og derigennem Højre stiller sig, frygter jeg, at vi dog er inde paa at gøre den til en politisk Sag. Derved hjælper det ærede Medlem og hans Parti jo ikke de Folk, som han vil hjælpe; og om Højre har nogen politisk Fordel deraf, skal jeg lade usagt.

Oluf Jensen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Drøftelse af Højres Stilling i Folketinget. Det Medlem af Højre, som sad i Udvalget, har jo redegjort for sin Stilling under Sagens Behandling i Folketinget, og jeg synes ogsaa, at han tilstrækkeligt motiverede, hvorfor han ikke, for at tilkendegive sin Utilfredshed, havde stillet Ændringsforslag i Udvalget.

Det andet Punkt, den højtærede Minister berørte, var Klasseinddelingen. Derom sagde jeg udtrykkeligt, at det var en Fejl, at man havde begyndt med Klasseinddelingen, idet den medfører Urimeligheder, og disse er blevet særlig store, fordi der ikke er sket en Inddeling efter de 4 forskellige Lønningsklasser, men kun en Inddeling i 2 Klasser. Min Opfattelse er den, at der absolut ikke bør være noget Skel med Hensyn til dette Tillæg ud fra, hvor vedkommende bor. Det bør være ens for hele Landet, og der bør ikke gives et andet Tilskud til en Tjenestemand, der bor i en Købstad, end til den, der bor paa Landet. Jeg har fremført Eksempler paa den Urimelighed, der vil fremkomme, og har udtalt, at hvis man vilde foretage en Deling, saa burde man ikke have delt i 2 Klasser, men saa burde man have delt